

[Finansministeren.]

gang, der siger, at man skal beskattes, når man flytter, når man sælger osv., i stedet for medens man bor, og medens man arbejder i sin virksomhed osv.

Det er en helt anden tankegang, og det er den, der delvis ligger til grund for kapitalvindingsskatten. Man kan sætte et stort spørgsmålstejn ved — og det vil jeg også gerne gøre — om det er rigtigt. Det giver til en vis grad et stavnsbånd, og der kan være problemer for virksomheder, der skal flytte, hvis de bliver ramt meget kraftigt af en kapitalvindingsskat; det mener jeg bare ikke de gør. Jeg mener, at dette forslag ligger på et sådant niveau, at det meget langt fra tager gevinsten fra virksomheden, den får alligevel en meget betydelig gevinst, som den godt kan være tjent med, og man kunne jo godt — det kunne jeg i hvert fald — tænke sig at gå et skridt ad den vej; som hr. Niels Westerby var inde på.

Det var nogle interessante betragtninger, hr. Niels Westerby anstillede. Jeg vil også gerne sige til hr. Ømann, at vi vil naturligvis drøfte de problemer, hr. Ømann rejste, i udvalget; det er vi villige til. Jeg lyttede med særlig interesse til hr. Niels Westerby's tanker om, at man skulle sætte selve skatteprocenten på de 30 op. Han har vel ret i, at den er for lav i forhold til indkomstbeskatningen. Det er der ikke nogen tvivl om, og det har jeg da ikke noget imod at se på. Om de 6 pct. er for lidt, ja, det ved jeg ikke, men det kan vi da også se på i udvalget. Det har jeg heller ikke noget imod at tage op til en drøftelse.

Hauch: Ved at lytte til den højtærede finansminister fandt jeg ham mere modest, mere nøjsom og mere forhandlingsvillig, end jeg havde regnet med. Det vil jeg ikke takke for endnu, for der er jo for så vidt ikke grund til at takke, men jeg vil se frem til de videre forhandlinger med forventningens glæde.

Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at det var i og for sig ikke noget fortegnat billede, jeg gav — finansministeren opholdt sig ikke ret lang tid ved det. Jeg fremhævede som en af faktorerne, der kunne have virket prisforhøjende i forbindelse med beliggenhedsværdien, forsømmelser i den offentlige trafikpolitik, og jeg vil gerne gøre den højtærede finansminister op-

mærksom på, at det er jo ikke min opfindelse, det er en betragtning, som stammer fra regeringens egne økonomiske rådgivere, fra det aktstykke, som vi i sin tid fik i markedsudvalget om grunden til prisstigningerne på jorden.

Til hr. Niels Westerby vil jeg først sige, at jeg egentlig altid har haft det ligesom den højtærede indenrigsminister, at jeg har anset hr. Niels Westerby for at være ganske usædvanlig kvik, men jeg er kommet i tvivl om, hvorvidt det gælder hovedregning. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. Niels Westerby opmærksom på, at den skatteprocent, han taler om som værende 30, i realiteten er 60 — og det ændrer jo billedet noget — idet indkomsten, der skal beregnes afgift af, forhøjes med 100 pct., forinden afgiften beregnes. De 30 er simpelt hen af psykologiske grunde holdt på 30, for at det skulle gøre et godt indtryk, og jeg tror ikke, at hr. Niels Westerby skal opfordre finansministeren til at forhøje den procent yderligere.

A. C. Normann: Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han dog ikke kan erkende, at hvis der er en høj kapitalvindingsskat for en ejendom, som f. eks. fra at være en landbrugsejendom overgår til udstykning, så må den eventuelle afløsningsafgift være mindre, eller omvendt, at man kan tage så stor en afløsningsafgift, at dette må få indflydelse på kapitalvindingsskatten. Det skulle alligevel undre mig, om den højtærede finansminister med hans forudsætninger vil stå frem her og sige, at disse to ting har nogen forbindelse med hinanden, at den højtærede finansminister altså ikke vil erkende rigtigheden i mit synspunkt. Det skulle undre mig ganske overordentlig stærkt.

Dernæst vil jeg gerne udtale en beklagelse over, at den højtærede minister nu understreger så forholdsvis demonstrativt, at han betragter dette som en skattelov, og understreger det på en sådan måde, at det synes at fremgå, at den højtærede minister og regeringen altså ikke vil tage noget hensyn til det synspunkt, der er givet udtryk for af mit partis ordfører under åbningsdebatten og her i dag også af andre partiers ordførere, at den ene hånd må vide, hvad den anden gør; hvor samspillet mellem de to lovgiv-